

Да та пытахъ сладко либе,
 Да ли помнишь какъ ми рече
 Въ твой-тѣ сладки устица:
 Да са любимъ мы до грока,
 Да пребжджтъ нераздѣлни
 Наш-тѣ клетки сзрчица.

Каго: бюлюлюмъ алѣжнъ кафесте.

Послѣшай либе вѣрнъ рѣчъ,
 Шо вѣгашъ толко на далечъ?

Яхъ! тѣй зашо ли тѣй, за кой ли себепъ?

Хайде, хайде, мило либе, за еднъ любовъ.

Послѣшай и добро стори,

Не знашь ли че ма изгори?

Яхъ тѣй зашо така, за кой ли себепъ

Хайде, хайде, мило либе, за еднъ любовъ.

Отъ какъ сзъмъ тебе запозналъ

Яхъ сладъкъ сзъмъ сзъмъ не заспалъ....

До кога да сзъмъ изгоренъ!

Взлзы да леи-ж всеки денъ?.....